

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera. Ingenieros, 3.

SERIETAT

pur BERNAT CLOVA

Cal que notem en parlar de la serietat, la nostra estranyesa per certa gent que, volgüent sentar plaça de persones serioses fan ganyotes amb la cara, ço que els hi marca un rictus tot estrambòtic. Pas amb res d'això pensem atabalar-nos, avui per ara. Doncs nosaltres, com el filòsof Pascal, volem compondre que hom no ha d'imaginar-se els homes amb cara de pomes agres. Aquell profund pensador ja deia: Tot hom s'imagina a Plató i Aristòril com uns personatges taciturns i seriosos, en tant que no eren altra cosa que honrats ciutadans que feien brometa amb llurs amics; i quan s'ocupaven de fer lleis i tractats de política era per distreure's.

Per ells, aquesta distracció era la cosa menys filosòfica i menys seriosa de la seva vida. Posaven més gravetat a la manera de viure tranquilament i senzill.

No vol pas dir que a la vida s'hagin de pendre els successos de tarot·lirot; però vaja, que entestar·hi el cervell fins a mesures extremes, ens sembla tan ximple com poar aigua amb un cistell.

Ara mateix no veiem que toquen campanes els nostres governants endreçant a tort i dret mants idealistes que no tenen altra culpa com és demanar que ens deixin viure a tots els ciutadans pacífics i tranquils? Ben cert que els ciutadans que volem viure pacífics

i tranquils hi trobem sota les soles que trepitgem un garbuix que ens hi fa nosa i molesta, però què voleu? Què ens la deixin treure els nostres governants la sabata? No tinguin pas por que la tirem al cap d'algú, si aquest s'arrecona. Doncs tant se val que no vinguin amb promences si no volen que ens bellu-

Són encara a la presó

Lluhi Vallescà
Granier Barrera, foragitat
Angel Pestaña
Sebastià Clara
Pere Foix
Ricard Escrich
David Rey
Hèlios Gómez
Jaume Dinarès
Josep Alamarcha
Joaquim Bassols
Victor Ponç
Genar Garcia
Llorenç Garcia
Joaquim Pijoan
Lluís Companys
Macià, foragitat

Són encara regidors: Pujolà, Ros (Vicent), Sans Roquer, Guillaumet, Geli, etz. i etz.

guem; sinó que no ens factin la figueta. Mireu que amb el temps que parlen

fent el serio, que prometen i anuncien, n'hi hauria prou per morir·hi un ruc de rialles. I per no pendre seriosament les seves promences, encalaixen i diuen que sou un mal ciutadà, i un pertorbador, i un busca borina. Vaja doncs bé, què farem, si voleu?

La serietat entenem nosaltres que és pendre caràcter i complir les promences com se deu, d'altra manera és fer el va·i·ve coms els caps de núvol blancs que no porten ni fresca i que sols entelen el cel. Fóra millor que els governants espanyols prometessin força menys i complissin força més. Ara té; no és ben vergonyós per tots, i fins per ells,—ac·titut ben duptable—, de veure com ara s'asseguren naps i l'endemà es bullen cols. Què en pensaran del nostre estat els veïns i d'altres païssos que s'enterin de les coses nostres.

Quan fa què diuen què tenim llibertat?, i de la bona, i anem ara més amarrats amb grillet material i moral que mai? Quantes de vegades se'ns ha dit i repetit: avui, que les eleccions pel gener; demà, que pel desembre; novament que pel gener; totseguit que pel febrer. No és pas que interressi molt a cap ciutadà espanyol aquest fet que hauria de ésser un esdeveniment, però encaterina veure com ni amb això se compleix, i fem el ridícul davant els ulls del món a qui fem panpalluga i perdem el valor

de la moneda i la dignitat. Bo i sabent que les tupinades seran el procediment normal i corrent, bé valdria la pena que d'una vegada sortíssim d'aquest marasme.

La verdadera seriositat ho imposa; volem dir el dolç i tranquil viure diari del ciutadà espanyol, que fa molt temps té marcada a la cara la ganyota de la falsa serietat.

pluja—60 cm. a Espanya—, comparades amb les màximes de pluja europees —un metre i mig—; les poblacions de carrers estrets—Toledo, Avila, Girona, etc.—, com els aduars moros de Laraxe i Tetuà. En dir Alexandre Dumas aquella célebre frase de que l'Àfrica començava als Pireneus, que tantes protestes aixecà aquí, no digué sino una veritat que avui ha anat confirmant la ciència. El gran periodista Larra fou el primer qui gosà proclamar el seu negre i justificat pessimisme respecte d'Espanya. Això no vol pas dir que Espanya sigui un país de raça inferior, doncs la nostra fou la que introduí la civilització a Europa.

Angel Samblancat a "La Erato"

El dissabte passat i davant una nombrosa concurrència, la Secció del Sindicat Obrer de la nostra ciutat, afillada en la venerable societat choral "La Erato", reemprengué el cicle de les seves conferències, que la primera dictadura havia sospès.

Primo de Rivera no féu altra cosa que acarnar la dictadura que de tres cents anys ençà patim els espanyols, exposant al públic europeu les nostres vergonyes.

La nova tasca de divulgació fou encarregada al bon amic nostre, el valent escriptor aragonès Angel Samblancat, éssent presentat al públic per la fàcil i oportuna paraula del company D. Jaume Segalà, president de la dita Secció, el qual palesà les dots excepcionals de l'orador.

Així com Rússia és una població híbrida, que no és ni europea ni asiàtica, anomenant-la per aquest motiu els geòlegs i antropòlegs *Eurasia* (El Comunisme—diu—no és una forma genuïna dels

Acaba dient Samblancat que la revolució és més necessària que mai per regenerar-nos dels tres cents anys de dictadura que patim i per treure'ns aquest "rifenyisme" que portem molt arrelat en el nostre esperit.

El tema a desenrotllar era ben suggestiu: "El problema espanyol, problema de cultura".

Ens retreuen que estimem l'Empordà i ens sentim ciutadans del món. No sabem pas si val més rotular-se socialista i predicar la guerra i l'extermini de tots aquells qui no s'ajupen sota la fèrula d'un cacic que sense tenir mà nec vol fer petar el fuet. Si nos fos per allò del ben vestir i el ben menjar, no sabem pas que fora el xona ovelles?

El parlament d'Angel Samblancat, florejat continuament, com la fàcil prosa de Samuel Smiles, per curioses anècdotes, fou justament acollit amb continuats aplaudiments.

Comença Samblancat la seva conferència amb un delitós proemi en el qual parla minuciosament de les condicions de l'orador segons els antics i segons els moderns, distingint l'oratoria d'imaginació emprada per Castelar i Danton i l'exposició d'idees, usufructuada pel mestre de les democràcies, el gran repúblic Pi i Margall, demostrant a l'ensem la superioritat d'aquesta envers les altres. Parla també de l'oratoria de saló, la florida, la que no diu res, la dels "conferenciantes fuleros" que tant abunden, amb la fina ironia amb que sap habillar les més vulgars ridiculeses.

Bé, doncs, sí; ens sentim, sense fer-ne bocarades ben empordanesos, molt empordanesos, perquè l'Empordà és la nostra petita llar; però seguim les petges dels grans homes, Wells, Ferrero, Le Bon, Tolstoi, que no troben diferències essencials entre els homes, i fruïrien de veure esbortades les fronteres. Negres, blancs, grocs, o vermells, tots som homes. Som un compost i tornarem a la terra. Els egoistes, els fanàtics, són qui desencadenen les guerres. Arri enllà aquests farsants que s'oposen a la tranquil·litat universal.

Felicitem de tot cor als dirigents de la Secció del Sindicat Obrer per haver-nos fet fruir durant unes hores de la paraula suggestiva i brillant del gran orador, i desitgem que aquest cicle de conferències, estroncat per la dictadura d'En Primo, no ho sigui avui per la del general don Dàmas Berenguer.

A nosaltres, aquest preàmbul dels "conferenciantes fuleros" ens plagué molt.

Desseguida entrà en el tema anunciat. Amb aquell to senzill, desprovist de tota presumpció amb que Samblancat parla—la veu del poble, al poble—exposà les seves idees pessimistes, parlant del problema vital de la nostra nació; el problema de la cultura.

Digué el vertader concepte que entronya la paraula "Patria", no la que volen que tingui aquells qui d'ella viuen, sino aquells que la mantenen. Comentà acte seguit la profunda descomposició de la política espanyola, diguent que

russos: el comunisme té un historial nobilíssim, que ja arrela en "La República", de Plató; la forma genuïna de Rússia és el tzarisme), així també Espanya, que és no res menys que un poble híbrid entre Europa i Àfrica: *Euràfrica*. I ho demostra Samblancat diguent que, a més de les costums i festes del nostre poble, ho és també la condició del clima, la condició del sòl, rocós i àrid; la claredat i altura del cel, les màximes de

▲ COMPRE SUS CALZADOS EN ▲
"EL GLOBO"
 ▼ De Barcelona ▼
estant

per MIRADOR

La forma com el govern ha tractat a en Macià, ha aixecat arreu de Catalunya, àdhuc fora de casa, un munt de protestes. Però que es pensaven doncs què faria el Dictador? —Què menys podia fer des del seu punt de vista, que molt calladament i molt breument tornar-lo a endreçar ben lluny dels seus, usant de la seva força dictatorial? —Es que la infantilitat dels que el varen portar arribava fins a creure's que era

compatible la presència de Macià, amb l'esperit de «concordia» amb que ens tracta el govern?—O és que esperaven que ja que el portaven a Catalunya, el seu poble el sabria guardar fos com fos?—No admetent lo primer—perquè els hi volem fer una mica de favor—després de contemplarlo segon, suposo que a Macià li deu haver caigut la cara de vergonya, de veure que com ara, lo mateix que anys enrera, deu haver tornat a la seva pàtria adoptiva, dolorit de com l'han tractat els seus. Aquells pels qui ell ho ha perdut tot, des de la hisenda a la seva pau; i que no han sigut bons d'impedir pel procediment que hagués sigut del cas, que arrenquessin novament d'entre mig d'ells, a l'home que per ells, se sacrifica, i als seus anys ha de viure sol i lluny de la família i de la terra. Però això sí, ara a l'exilar-lo, se entretenen en omplir de paper les papereres dels despatxos dels Ministres, protestant!—Una vegada més ens hem de convèncer, que tot lo que no hagi de venir regalat, mendicant-ho, tot lo que tingui que fer-se a base d'un esforç, i de una empena; està encara molt i molt lluny d'obtenir-sel

* * *

Barcelona ciutat, es va despertant del ensopiment estiuenç, i torna a rependre la seva intensa vida ivernal. I a fe, que ha sigut despertar el d'enguany, prometedor de coses interessants. La primera campanada l'ha donat l'Ajuntament cridant, per mitjà d'uns cartells apareguts en diversos indrets de la ciutat, a matricular als nois, als nous grups escolars que acaba de fer. Es la primera volta que les coses de Cultura, surten del nucli tancat, d'uns quants a qui allò interessa, per fer-les arribar fins a qui principalment ho necessita; al poble; i per fer-les interessar, a aquells pels que realment han sigut creades; els ciutadans de Barcelona sense distinció de classes! A tots per igual se'ls fa saber que posa l'Ajuntament a la seva disposició, un model d'escoles on són tots per igual i sense preferències ni diferències. Se atindrà l'educació dels seus fills, amb tota cura. Heus aci, el bell despertar que ens ofereix la Comissió de cultura, i un pràctic exemple de ciutadania i democràticisme.

* * *

Dos altres campanades s'han donat per fer despertar una mica aquest esperit excessivament pràctic, que portem a

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

dintre tot català, que no compra una cosa si no ha de donar-li una utilitat pràctica immediata. Avui se'ns ha ofert una mostra de que queden encara a Barcelona gent de gust i de posició, en Ferran Benet i en Josep Barbey, que han anat recollint amb un criteri de selecció artística encertadíssima, mostres de lo més rellevant de la nostra pintura. Bell exemple de donar a molts; i desitgem que aquesta campanada desperti l'esperit de tants i tants d'altres, a fi de que s'ajuntin en aquesta obra de protecció a la nostra pintura, i a la nostra cultura; i d'amor a la nostra ciutat, si com és de esperar vagin a raure amb el temps aquestes col·leccions al nostre Museu.

* * *

Tenim entre nosaltres al professor de llengua espanyola a la Universitat de Iowa, senyor Blanco. Desde LA GALERIA enviem a l'home del poble que amb la sola arma de la voluntat ha sapigut lluitar i vèncer en la lluita per la vida, la nostra més cordial salutació; ajuntant-nos a les moltes proves d'admiració que ha anat revent. Ara, que lo que trobem però, és que potser se'n fa ja un xic massa, i se l'ha agafat ja a hores d'ara com atracció per qualsevulla festa que es fa. Partit de fútbol, funció teatral, vermouths, etz. El professor Blanco hi figura com a reclam! No sabem de qui és la culpa, però si creiem que aquesta prodigalitat d'exhibició treu serietat a l'homenatge que li varen fer a l'arribada i que fou la veritable manifestació espontànea d'admiració envers l'home, que li tributava el seu poble.

* * *

El barceloní està vist que llegeix, no per qüestió de gust, sinó per qüestió de preu; és a dir, compra el llibre si l'hi donen més baratet; no per l'interés d'una major cultura, o d'un gust de llegir. De totes maneres, no es creguin tampoc que en la diada—millor que del llibre,

en podríem dir del descompte—comprin els llibres que els llibreters diuen haver venut, no!; puix que hi han coses que amb l'afany de donar-se importància a l'hora de les entrevistes, no tenen en compte les proporcions, i no veuen que n'hi han algunes que necessitarien prop d'un quilòmetre d'estanteries per tenir-hi els llibres que diuen haver venut; de altres estarien venent un llibre cada segon durant les vuit hores del dia, etz, etz. Ara lo que sí; sense arribar als extrems gairebé fantasiosos que diuen molts, en lloc de diada del llibre se'n podria dir diada del llibreter!

* * *

En Pau Casals i la seva orquestra se han fosilitzat musicalment, i ara tracten de fosilitzar al seu públic. No s'explica d'altra manera, el que vagi donant els concerts que dóna, com per acabar amb la paciència dels que l'escolten. Si es volen fer homenatges a velles glòries musicals estaria molt millor que se'ls fes sortir a rebre l'homenatge del públic—mentre se'ns dongués a conèixer però, les infinites coses noves que es van escrivint arreu del món!—Es com si sempre s'hagués d'anar llegint Cervantes, Ramón de la Cruz i Fray Luis de León, etz, etz. Sense treure tota la gran importància que tenen aquestes lectures, al tenir que viure en l'any 30 fa que tinguem que conèixer també les coses que es fan avui. I aquest és precisament el deure de les grans associacions, puix que comprem que el preparar tot això nou, porta els seus gastos. Ara, si com sembla, passa amb l'orquestra Casals, es té aquesta per negoci personal d'un director, llavors no diem res; l'únic que extranyem és com encara té accionistes!

* * *

En qüestió d'espectacles, fora «Cuatro de Infantería», una pel·lícula de guerra, sorprenentment esgarrifosa, produïda de tota aquella refinada tècnica ale-

manya que fa arribar fins lo viu tota emoció de la guerra passada, tota la seva monstruositat; de tot lo demás no val ni la pena de parlar-ne. En qüestió de teatres, els teatres catalans tornen obrir les portes—amb els mateixos defectes de sempre—manca d'actors; però d'aquells actors que sàpiguen sobrerot moure's bé, i portar un frac, per treure el nostre teatre d'aquest ambient de «cadira de boga» que deia un crític, estava condemnat a tenir sempre. En quan el teatre castellà, és de notar un triomf d'una obra de Muñoz Seca, «La Perulera», molt ben portada i molt millor feta; i un altre èxit de Serrano Anguita amb «Manos de plata» on ens és dat veure el treball admirable de tota una companyia d'un conjunt poques voltes presenciat.

Una matinada fresca se'n varen anar a caçar—no en troven perdú ni guatlla—per a poder-li tirar...diu la cançó popular; però quan la tenen al davant, tampoc la saben matar hi afegim nosaltres, referint-nos a una formidable cacera que segons ens han contat feren dos figuerencs i mig; a qui dels tres més mal tirador! En vista de l'èxit, algunes pinyes per terra, alguns troncs d'arbres fets malbé, i més d'un espant als goços, sembla que que els dos figuerencs, han resolt fer les caçeres per les seves Rambles, on si res menys no, no hi ha perill de fer-se mal; arribant-se a tot estirar de tant en tant, cap el cantó de Girona, on per lo vist sembla que les perdus abunden, sense masses perills, si s'és prudent. Mentre l'altre mig figuerenc ha resolt que d'ací endavant quan surti a caçar no cal emportar-se'n ni l'escopeta, ni cap de les altres secundàries peces de la seva historiada abillamenta cinètica, puix que ben mirat els conills i les perdus ja es troben a l'hora de dinar, al plat!—Que n'anirà d'endavant lo de casa nostra, amb aquesta joventut.

Hem vist, com a cada convocatòria d'exàmens, les cares conegudes d'aquells ramblejistes que vénen a provar sort!—I que de passada ho aprofiten per esbarjir-se una mica—Comprenem que per aquells que a més d'estudiar tenen novia aquets exàmens els hi serveixen per a costumar-se a fer les primeres infidelitats; i a elles els hi serveix per acostumar-se a ferlos-hi creure que s'empassen les primeres mentides.—Heus ací uns bons exàmens de lliçons de vida fa-

ACEITES Y GRASAS MINERALES
-:- LUBRIFICANTES -:-

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola
Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

G E R O N A

miliar, en els que desitjem a tots unes bones notes. Si bé com que per arribar en aquets, són necessaris passar primer els altres, també en els de carrera els hi desitjem la mateixa sort.

Fa un quant temps, que tothom viu esperant quelcom; inquiet, engunios, llegint els periòdics; corrent la notícia sensacional que uns altres l'hi han donat; profetitzant a plaç fixe tal o qual esdeveniment!—Però si tothom ho espera; qui ho ha de fer?—Els acontèixements per esperar-los cal primerament que hi hagi algú per fer-los. Què espera tothom, doncs?—Si tothom fa d'espectador qui farà d'actor?—Ja veurem com la comèdia s'acabarà, sense haver-se aixecat el teló encara!

RELLISCANT

per G. BUCH

SEMPRE ETERN

No hi ha dia que no veiem el desmentiment a les tenèbriques profecies dels professionals del denigament.

Aquests cavallers de la trista figura ens diuen: «L'amor se'n va. La gent només pensa amb els diners».

L'endemà, els fets diversos dels diaris registren una mitja dotzena de suicidis: joventut que ha preferit negar-se o asfixiar-se abans que obeir als pares que tractaven de separar-los.

«Es viu només que per si mateix; la nostra època és monstruosa d'egoisme».

I també llegim ben sovint que en les platges espanyoles, franceses, italianes, etc., gents generoses han mort al portar un socors a imprudents que la mar arrocegava.

«Parlau-nos de dones d'altre temps. Elles sabien sacrificar-se; avui, elles no coneixen sinó els plaers».

I vet ací l'emocionant història d'una petita bretona de vint anys que ha maridat, a París, l'home que ella estimava.

Bell mèrit!, diran irònicament alguns del meus llegidors.

Bell mèrit, en efecte, car la joveneta bretona havia descobert—una mica tard, i el seu cor ja donat amb el reste—sense dubte—que el seu enamorat era un bandit perillós. Sota l'educació acurada, l'elegància i l'encís que l'havien seduïda, hi batia el cor d'un fora llei, condemnat, escapat de presó i reprès per la Justícia.

«Deixa'l caure», deia a la bretona la veu de l'egoisme.

«Reprèn la seva paraula i torna a la liar, ordenaven els seus pares. Nosaltres et trobarem un guapo i honrat xicot per consolar-te».

«Pas de quixotisme, consellava l'opinió pública. Pensa en tú. La muller de un presidari? Tú seràs tacada com ell. Quin destí el teu!».

La petita bretona ha sentit aquestes veus, veus de la raó, de la prudència, de l'interès.

Però ella no les ha escoltades.

Una altra veu li ha murmurat: «També és el destí d'una dona el de salvar aquell a qui s'estima. La tendresa i la abnegació poden aconseguir allà on hi han fracassat els rigors de la llei. Una

vida mal començada, això es rescata, mantes vegades, al preu del sacrifici de una altra vida".

Sense dubte que la petita no havia pas llegit Tolstoi. Ella ha representat de instint "Ressurrecció" transportant-la en el pla femení. I ella ha esponsallat al bandit, amb dos escarcellers per testimoni.

D'altres han fet lo mateix, fa cent anys.

D'altres faran lo mateix, dins cent anys.

Hi ha sentiments que són de tot temps: els més bells.

Els més lletjos, però, també.

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %
VENCIMIENTO NOVIEMBRE

Feminisme

per BUGI

El feminisme esdevé de més en més actiu en el món, i eminents escriptores estudien sots tots els angles aquesta qüestió vital per la societat i la família: la independència de la dona. Hi ha qui s'espanta de l'enorme exèrcit de solteres que augmenta de dia en dia; mercès a totes les facilitats que troben les dones en guanyar el pa i en viure llur vida.

Què pot haver-hi de més seductiu per una damisella que aquest enlluernament de la independència? Massa conscienta, del salari que ella dona cada mes a la seva família, ella no té absolutament el mínim interès a les modestes obligacions imposades per la vida material dels seus. Ella troba tot natural que la seva pobre mare faci tota sola els feixucs treballs de la llar, que vetlli pel benestar de tota la família i que prepari amb cura els repastos que ella menja tranquil·lament sense tenir un pensament a les llargues hores passades a la cuina, al treball continuat, sense repòs d'aquella pobre dona que sembla haver sigut posada al món per representar un pa per monòton, fent abandó de la seva personalitat per no pensar sinó en els altres.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)
Teléfono, núm. 14

Figueras

—Veient cuinar a la meva mare jo he tingut horror del matrimoni, em deia un dia una bonica empleada d'una gran banca.

Una altra volia un marit ric per no tinguer de fer res, i una joliva bruna de ulls negres, steno-dàctilo amb bon sou, m'afirmà que ella detestava als infants i que volia quedar independenta.

Aquestes jovenetes són excepcions? Es que elles han fet bluff per impressionar? Jo bé voldria, car l'esdevenidor seria omplert d'amenaçes si les damiselles esdevingudes massa personals, refusaven resoltament el rol que la Natura els hi té reservat en l'ordre social.

—Veieu, em deia una pobre mare de nombrosa família, sols s'estima a la mare quan ella manca..., i ella pensava en el marit nirviós i impacient retornant del despatx, als dos fills que no anaven a casa sinó a sopar per sortir-ne una vegada el repàs finit, i a la filla bonica i elegant que la tractava com una serventa.

I jo sols em refereixo aquí a les jovenetes independents que encara viuen amb llurs famílies. Als Estats Units, les solteres americanes de les que un escriptor deia tot darrerament "que llur número en fela al mateix temps una puixança i una amenaça", tenen una llibertat il·limitada, "elles viuen per elles mateixes i plenament". I jo em demano quina podrà ésser la vellesa d'aquestes independents que s'han allunyat de tot ço que, abans, era una font de joia per la mare i la muller?

SE DESEA ADQUIRIR
HISTORIA DE ESPAÑA DE DON
FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLÓERA Ingenieros, 8

Conversa:

—Déu lo guard. Voldria me donguessin una capsa de "Kotex".

Una veu afemellada respon:

—"Kotex"? Ai, pobres de nosaltres! En necessitem tant!

ELOGI

Copiem de l'article de l'il·lustre escriptor i primer crític català Joan Sacs «Llibres d'Art», inserit a «La Publicitat» (23 d'octubre):

«Un dels llibres d'art més importants d'aquests darrers mesos és la monografia del monestir de Sant Pere de Roda que acaba de publicar a Figueres el senyor Antoni Papell. No crec pas que existeixi una monografia més completa i més seriosa de l'imponderable monument que fou i que encara pot tornar a ésser el primer de l'Empordà i uns dels principals de la Catalunya romànica. No es pot demanar major abundància de donades amb una major concissió: concissió de bon historiador, justesa de concienzós recercador, pulcritud de perfecte recopilador. Cap al final de l'obra hi ha un capítol molt important dedicat a enregistrar els objectes expoliats, procedents del monestir, una bona bibliografia, i una sentida crida en pro de la restauració d'aquella grandiosa fàbrica. El llibre, pulcrament editat, va il·lustrat amb admirables fotogravats».

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUNGAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUNGAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS

ELS NOSTRES POETES

LA PEIXERA

per J. TANASI

*Dedicada a D. Hipasi Paletrecu i Catarineu,
il·lustre escrptor figuerenc, autor de la
«Opus I, Opus II, Opus III».*

Vull cantar unes estrofes en honor de La Peixera,
aqueix estre vuitcentista gairebé avui oblidat;
presó càndida d'un ésser que a la nostra primavera
tant havíem estimat!

La rodona silueta, com la calva d'un Sant Pare,
brilla al sol que l'il·lumina, com les galtes d'un infant,
com una hostia consagrada o un estel que en la nit clara
orgullós mostra al prodigi de l'esfera rutilant

La Peixera fou objecte senyorívol en els dies
que la gent duia perruca, calça curta i mirinyac;
temps aquells que ja ens desperten les més grans malenconies
La Peixera n'és un estre sense peix i abandonat!

Era un globus admirable, de brillant prosopopeia,
amb rebaba i peu minúscol, tot molt ben arrodonit.
En son pèlag sense escuma ni maror, sempre s'hi veia
la color indefinible d'un peixet petit, petit.

Jo recordo els dies plàcids de la meva primavera,
quan anava amb gran fisança per peixir l'animaló,
que burjava tot el dia les parets d'aquella esfera
enyorant les aigües lliures. Ho recordo tan bé jo!

Esquerdat com ell és troba, ha perdut tota potència;
resta avui dalt de les golfes, de tothom abandonat
aqueix estre que en els dies de la nostra adolescència
tant havíem contemplat!

Nota de la R.—Aquesta poesia fou premiada amb Lliure esterlina una vegada als Jocs Florals de Sant Laurent de Cerdans.

La Ferreteria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATERS
d'immillorable qualitat a

48 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

Ramblejant

per KOLIN

■ Hem vist a l'Aurèlia, la del color rutilant. L'hem vista en film i hem constatat lo extraordinàriament fotogràfic de la seva figura, més bonica cada en el nom real i en el del celuloide.

■ Ai! Aurèlia maca, si algun dia volguessis filmar en la nostra «Galeria»!!

Conoce Vd. señora,
los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

◀ MALACEÍNE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Una alta, bruna, cabells i ulls negres, com una de les «majas de Romero de Torres; altra petiteta, delicada, gentil, sos llavis semblen un «topo» de tinta vermella, caigut damunt la candidesa del paper.

■ Sempre es passegen juntes. Sabeu qui són?

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

■ Ella és graciosa
com una rosa,
llavi vermell
com un clavell,
ulls d'atzabeja.
Son cor cobeja
un jovencell.
Es diu Maria
i es diu... cerquen!,
que cada dia
per nostra Rambla
l'admiraren.

**Propietaris i Mestres
d'obres**

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

Per llei de 26 de juny de 1890, l'Estat espanyol es regia amb sufragi universal † D'ençà del 13 de setembre de 1923, l'Estat espanyol és governat per Dictadura

La dictadura fins avui ha tingut dos caps: Primo de Rivera i Damas Berenguer

Durant tot aquest inacabat temps dictatorial, a l'Ajuntament de la Ciutat hi formen la llarga llista de concellers que sense omissions publiquem:

CONCELLERS	FILIACIÓ	ACTITUT
Vicens Ros Marisch	Republicà-socialista	acatament
Marian Pujulà Vidal	"	"
Santiago Massot Balaguer.	regionalista	"
Brú Geli Vergés	republicà-socialista	"
Antoni Costa Ferran	regionalista	"
Rafel Rovira Bardem	republicà socialista	"
Francesc Guillamet Naspleda	"	disconformitat
Josep M. ^a Ribó Mayol	republicà nacionalista	acatament
Josep Sans Roquer	regionalista monàrquic	"
Pere Bosch Bosch.	republicà nacionalista	"
Joaquim Cusi Fortunet	"	"
Lluís López Rodríguez-Murray	" radical	"
Fidel Dalmau Vallmajó	" socialista	"
Rafel Ramis Romans	"	disconformitat
Josep M. ^a Junyer Ayats	regionalista	acatament
Pere Dalmau Prat.	republicà radical	"
Felip Llonch Broch (†)	regionalista	"
Joan Varela Roca (†)	republicà-nacionalista	"
Juli Margall Colls (†)	"	conformisme
Jaume Juanola Moncanut	indefinit	"
Emili Oliveras Serra	independent	"
Joaquim Bech Pujol	republicà-socialista	"
Güerau Quintà Ribera	indefinit	"
Josep Carbonell Turbau	republicà	"
August Alvarez Perez	indefinit	"
Eduard Canadell Carull	"	"
Rosend Dalmau Aulet.	republicà federal	"
Pere Sabater Serra	independent	"
Joaquim Gener Carbonell.	"	"
Josep Pomés Romans	"	"
Baldomer Llandrech Elombert (†)	"	"
Ramon Puig Margall	republicà	"
Joan Compte Callis	indefinit	"
Antoni Casademont Pujol.	"	"
Baldri Alegri Gelart	tradicionalista	"
Eduard Puig Soler.	monàrquic	" multa
Bernat Palmer Montaner	"	" detenció-exili
Joan M. ^a Dalfo Auter	"	"
E. Martin Lecumberri.	"	"
Josep Macau Bruguera	"	"
Josep Martí Puigvert	"	"
Joan Ginjaume Matacàs	republicà federal	"
Josep Malleu Ribas	tradicionalista	"
Lluís Anadalmay Moret	republicà federal	"
Gabriel Hortal Aparicio	monàrquic	"
Pere Sabater Pastells	"	"

CONCELLERS	FILIACIO	ACTITUT
Josep Espigulé Oliveras	tradicionalista	conformisme
Frederic Fortunet Busquets	regionalista	»
Joan Malagelada Lleonsí	independent	»
Joan Trilla Colomer	monàrquic	»
Bonaventura de Portolà Rodeja	independent	»
Francesc Casals Coll	"	» detenció-multa
Fèlix Jaume Gelart	"	»
Joon Gou Estruch	monàrquic	»
Joan Batlle Oliveres	regionalista monàrquic	»
Joan Poch Ester	independent	»
Josep Gou Pericot	"	»
Eduard Rodeja Galter	"	» multa efectiva 500 ptes.
Enric Arbolí Nadal	"	»
Jaume Alarás Castells	lliberal	»
Josep Soler Grau	socialista	» multes efec. 500 i 1000-presó
Sebastià Paltré Roig	independent	»
Lluís Vega Herrero	"	»
Joan Maurici Soler	republicà nacionalista	»
Albert Pi Iriberrí	independent	»
Tomàs Vilar Esparraguerra	"	»
Eduard Pabó González	"	»
Josep Cortada Soler	"	»
Pere Vives Casademont	reformista	»
Pere Comet Teixidor	republicà	no acceptà el càrrec
Josep Perxse Soler	monàrquic	conformisme
Rupert Sanllehi Ribes	independent	»
Ceferi Carré Sala	tradicionalista	»
Antoni Miás Genís	republicà federal-radical	»
Narcís Cruañas Rulduá	independent	»
Joan Mont Budó	monàrquic-regionalista	»
Benet Solanes Pelegrí	independent	»
Alfons Sadurní Bachpol	republicà-nacionalista	»
Josep Isern Simón	" radical	»
Joan Bordas Guitart	independent	»
Josep Valent Sala	"	»
Joaquim Dunjó Robert	lliberal	»
Ramon Bassols Palau.(†)	monàrquic	»
Francisco Riera Torrent	independent	»
Josep Jou Carreres	nacionalista	»
Argimir Ribas Martín	independent	»
Antoni Albert Arnau	monàrquic	»
Joan Viñas Dalmau	monàrquic-regionalista	»
Esteve Bach Escofet	republicà radical	»
Maximino Paillissè Jesuspret	independent	»
Marius Fàbrega Bofill	"	»
Daniel Brusés Vives	lliberal	»
Joan Gimbernat Giró	republicà federal	»
Angela Coll de Traver (†)	monàrquica	»
Remei Bosch Salomé	feminista	»
Ramon Foraster Surribas	republicà nacionalista	»
Modest Ballart Mallart	socialista	»
Ignasi Sala Pigullem	independent	»
Josep M.ª Escassi Cebada	"	»
Joaquim Manuel Gay Planella	monàrquic-regionalista	»
Jaume Crumois Toralles	independent	»
Joaquim Coll de Cendra	monàrquic	»
Ramon Dalmau Camps	independent	»
Lluís Vergés Vilanova	republicà radical	»

CONCELLERS	FILIACIO	ACTITUT
Joan Monegal Ramis	republicà radical	conformisme
Joan Carbona Molins	" federal	"
Carlos Cusi de Miquelet	lliberal	"
Josep Serra Fàbrega	republicà federal	"
Jacint Avellana Coromines	tradicionalista	"
Lluís Fita Salvatella	nacionalista	"
Joan Lloveras Bret	independent	"

Les actituts són determinades per fets després del 13 setembre; els fets d'abans venien sense el perill que la Dictadura descarregava ara.

De tola aquesta abundant llista han reïncidit en el càrrec, servint i acatant les dues etapes dictatorials (Primo-Berenguer) els Srs. Fèlix Jaume Gelart, Marian Pujulà Vidal, Josep Sans Roquer, Vicens Ros Marlsch, Jaume Juanola Moncanut, Francesc Guillamet Naspleda, Joan Bordas Guitart, Rafel Rovira Bardem, Josep Espigulé Oliveres, Frederic Fortunet Busquets, Brú Geli Vergés, Josep M. Ribó Mayol.

En obeir les ordres de la Dictadura, compliren son deure els ciutadans que hem apuntat?
Seguim els versos del poeta, que no menten:

que en este mundo traidor
nada hay verdad ni mentira
todo es según el color
del cristal con que se mira.

Mirant des del nostre «cristal» veiem com és tot un all i oli el govern municipal; té els seus punts picants; té el seu bonic lluent d'or. De tota manera la Ciutat no s'ha pas quedat ensopida; la seva marxa endavant,—mai deturada—, continua. Què per molts anys!! Potser si segurament els regidors d'avui, mants dels quals encetaren la Dictadura, seran els darrers que amb ella clouran. Es la sort de la vida; la història ho dirà si ells seran el cap i cua d'un lapsus dictatorial.

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín será bimensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confeccionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimum.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

NOTAS

El próximo pasado jueves celebró su primera reunión en nuestra ciudad la Junta Social del pantano de Crespiá que se había constituido el día 13 del corriente en Barcelona, quedando domiciliada en el local de la Cámara Agrícola del Ampurdán, constituyéndola don José Ferrán Galter, don Miguel Ordís Pagés, don Ignacio Grau Casellas, don Salvador Bonet Olivet, don José de Pont Adroher i el ingeniero señor González Salas.

El nuevo organismo empezará su actuación a primeros del año próximo y de la actividad y competencia de sus componentes cabe esperar marchará rápidamente hacia su ejecución la importante obra del pantano de Crespiá.

Dicha Junta acordó nombrar Abogado auxiliar de la misma, a don José Sans y Roquer.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

La Alcaldía anuncia que el proyecto de Presupuesto ordinario de Gastos e Ingresos del Ayuntamiento para el próximo año 1931, con los oportunos antecedentes y documentos complementarios, queda expuesto en

la Secretaria de la Corporación para que pueda examinarse por cuantas personas lo deseen durante el plazo de 8 días, contados desde el siguiente al de la inserción de su anuncio en el Boletín Oficial de la provincia, y para que durante este mismo plazo y otros ocho días más, puedan formularse ante el Ayuntamiento cuantas reclamaciones u observaciones se estimen oportunas.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

En Rosas, el viernes por la noche se inauguró el centro del nuevo partido "Juventud Nacionalista".

La inauguración consistió en un mitin donde hablaron el presidente, don Marcelino Ponsetí, y los propagandis-

tas de "Acció Republicana", señores F. Grau y Ros y Manuel Valldeperas. En sendos discursos elogiaron el ideal y expusieron programa.

El acto resultó animado y los oradores muy aplaudidos.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA,
GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

El empleado ferroviario don Eladio Ramón fué objeto de una brutal paliza por parte de su esposa, el jueves a las nueve de la noche.

Luego se dudará del feminismo.

La calle de la Muralla está siendo objeto de una mejora magnífica. Por ello felicitamos al técnico impulsor de la obra, arquitecto don Ricardo Giralt.

En cambio es censurable la conducta de algún vecino, empeñado en hacer circular sobre el nuevo piso que se construye, su auto, alegando que es vehículo del Estado.

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

Banco de Figueras de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS - VALORES - SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS -
CUPONES - GIROS - IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BÈNCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES ∴ ELECTO BOMBES ∴ NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

SPORTS

El campionat. Tres resultats normals i una sorpresa a càrrec del F. C. Palamós, que guanya per exorbitant marge en terreny foraster

Glosari d'esports

Ja s'ha començat el certàmen oficial. Diumenge passat varem rompre's les hostilitats en la lluita anyal tant desitjada i temuda a la vegada. Ja s'han inaugurat les càbales, els comentaris, els pronòstics, els incidents, les sorpreses i tot aquest seguit d'emocions que porta en si el campionat provincial a tots aquells que senten simpatia per un club i altre.

L'haver de fer la ressenya futbolística el mateix dilluns o al més tardar el dimarts, quan no sabem dels altres partits que es juguen fora de casa altra cosa que el resultat final, no ens permet poder fer masses comentaris, perquè, a vegades el resultat reflexe tan poc la vàlua dels equips contendents que molt sovint uns s'exposen a entrar bancar-s'hi. En els resultats mateixos de diumenge, si haguessim de parlar del partit Santa Coloma-Palamós, basant-nos únicament amb el resultat, diríem que el Palamós aquest any se'ns presenta de tal faisó, que pot considerar-se com a vencedor absolut del torneig. Un vuit a dos contra el Santa Coloma es mereix aquesta consideració.

Però...

Sempre aquest però desconfiat i esgarriacries.

Sols podem considerar aquest partit com una campanada, perquè hi han altres resultats anteriors que no ens certifiquen pas aquesta bella *performance palamosina*. Un, el fet de què el Cassà, també va batre el Farnés a casa seva fa pocs dies; i altra que el Palamós va perdre per 5 a 1 davant un Girona que havia perdut per 1 a 0 amb La Bisbal. En conclusió, al meu entendre la victòria del Palamós—tot i reconeixent-la molt efectiva per la puntuació total—l'hem de creure deguda més a la feblesa de l'equip colomí, que a la fortalesa desmesurada d'un Palamós.

Si no toqués anar a Palamós la nostra Unió diumenge vinent, no hauríem par-

lat tant perquè tampoc hi hauríem donat importància. Si ho hem fet ha sigut perquè nostres jugadors podessin anar a Palamós amb la tranquil·litat d'esperit necessària per a fer un bon partit i per defensar els dos punts aferrissadament. Aquells punts que de l'any passat varen perdre's deu minuts abans de finir el partit per 3 gols a 0.

Els altres tres partits els considerem normals, perquè han guanyat els propietaris del terreny.

ELS RESULTATS DEL DIUMENGE

LA BISBAL • OLOT	: 2 a 0
CASSA • L'ESCALA	: 3 a 2
FARNES • PALAMOS	: 2 a 8
FIGUERES • MONTGRI	: 5 a 0

Estat actual del campionat

	PARTITS				GOLS	
	J.	G.	Z.	P.	F. C.	P.
Figueres . . .	1	1	0	0	5	0
Palamós . . .	1	1	0	0	8	2
La Bisbal. . .	1	1	0	0	2	0
Cassà. . . .	1	1	0	0	3	2
La Escala . .	1	0	0	1	2	3
Olot	1	0	0	1	0	2
Montgrí . . .	1	0	0	1	0	5
Sta. Coloma .	1	0	0	1	2	8

EL PARTIT DE FIGUERES

Unió 5 gols : C. D. Montgrí 0

L'equip unionista va presentar-se així:

Brú
Prats - Santamaría
Medina - Madern - Vernet
Valls - Sala - Gimbernat - Pinadell - Vila

Actúa de capità en Prats. Com es pot veure l'equip unionista no es presentà tal com podria presentar-se si els germans Jordà no s'haguessin entossadit en no jugar, si Mas no hagués desertat, si Bosch no hagués intentat el mateix, i si Fermín no s'hagués lesionat l'any passat.

El partit, sense ésser res de l'altre món va diatreure. Poiser era perquè es tractava de campionat, el cas és que malgrat la forta ventada—una tarda clàssica de tramuntana—vejérem alternatives de bon joc.

A la primera part en la qual els del Montgrí anaven a favor de vent, varen dominar-nos, mercès als elements i a la bona tasca de la seva ratlla mitja, que va contenir i no

poc la nostra davantera que va presentar-se freturosa d'acreditar-se. Malgrat això l'Unió va marcar quatre dels seus gols en aquesta primera part. Tots quatre de factura vistosa i magnífica. Imparables gols que cap porter de la província hauria parat. El primer, el va preparar el mateix porter torroellenc. Un kik desgraciat que cau als peus de Gimbernat. Indecisió de la defensa forastera. Preparació del devanier i canonada pronòstic.

El segon fou encara més vistós. Avenç de l'ala Valls - Sala. Dribling d'aquest darrer que s'entrebanca. Però gairebé caigut i tot fa un pase a mitja alçària que Pinadell no ha de fer més que posar-hi el cap. El tercer tarda a venir. Durant aquest interval, els de Torroella ataquen forces voltes donant feina a Brú que té de fer dugues o tres parades de pronòstic. Ve el tercer. Porta el perill Pinadell. Amb els seus dribblings desconcertants arriba a la defensa, passa a Sala aquest a Valls que li torna, avença Sala i de vora la ratlla de kik xuta i marca fent passar la pilota arran el pal.

El quart, el porta Pinadell moments abans d'acabar-se la primera part. Un centre de Vila, en Pinadell la toca justa. La pilota va cap al porter però Gimbernat la desvia i marca.

A la segona part el joc no va ploure'n tant. Molt de domini dels nostres (ajudats pel vent) però poc joc efectiu. Pilotes a kik i a l'alt. Cap el final, Pinadell marca d'un fort xut a l'angle.

L'equip de Torroella va agradar-nos per la seva voluntat i considerem que en el seu camp poden donar algú diagust. La defensa, els mitjos i la part dreta dels devaniers varen reeixir. Són quelcom violents, segurament a causa de la seva poca experiència de jugar partits de campionat.

Els nostres no varen pas satisfer-nos del tot. Cal centrar-se i posar més seny. En Brú va estar superior, i això ens anima per les altres lluites que s'apropen.

La defensa bé el veterà Prats i flulxet Santamaría.

La mitja, el més regular, Vernet. És el menys jugador dels tres, però és el més pràctic. Madern continua bellugant-se massa. En Medina se'n resent i no dona el rendiment necessari.

La ratlla d'atac té dos bons interiors. Dos excelents interiors Sala i Pinadell. Gimbernat per afermar-se en el lloc, caldrà que pensi més amb els companys. Tot sol, no farà mai bona feina i el masegaran a patades. Els extrems bé, no més que bé. Els dos tenen qualitat, juguen i centren, però són joves. Especialment el debutant Valls que tot i agradant-nos molt—té el mateix estil que Faló—considerem que segons quins partits no hauria de jugar-los.

El referé, va comportar-se regularment bé.

Cal que els referés es donguin compte del perill de les lesions. Diumenge hi hagueren cinc interrupcions a causa de cops soferts i no se'n va castigar cap. No havem d'acceptar de cap manera el joc violent, ni nostre ni dels equips contrincants.

Els partits del diumenge pròxim

- PALAMOS — FIGUERES
- OLOT — CASSA
- MONTGRÍ — LA BISBAL
- LA ESCALA — STA. COLOMA

A ROSES

El passat diumenge, a la vila de Roses, L'E-rato F. C. en el primer partit de la seva rea-

parició, aconseguí brillantment guanyar al C. D. Roses.

Interessant hauria resultat l'encontre, ja que les forces es presentaven anivelladíssimes i ambdós equips lluitaren amb molt d'entusiasme per assolir la victòria pel seu costat, però el mal temps ho desballestà tot, no parant de regnar en tot el partit el fort tramuntanal, que el deslluí completament.

Finalitzà amb la victòria figuerenca per 3 gols a 2; a més foren tirats 2 penals, un per cada club i que no es traduiren en gols degut a la mala execució de llurs tiradors.

Composaven l'onze guanyador: Rosell-Martí, Llovet-Balansà, Guillamont, Minobis-Villarodona, Hernandez, Clarà, Samanlego, i Armangué.

Arbitrà amb bastant encert el senyor Tarrats.

BAILES

per CHYKY'S

AL CASINO MENESTRAL

Passada la ganduleria d'aquest redactor tan estilista, que tot just se recorda de començar la tasca quan ja no s'hi és a temps, reemprenc la feina esguardant, admirant i ressenyant la bellesa de les nostres damiselles.

Era un ball bonic. Bonic perquè sí. Els perfums i les mirades s'escometien. La Teresa Pi i la Remei Plujá eren tan belles que fins ens feren somniar amb la lluna de València.

Julia Dabau... ai, la Julia! No res menys que exquisida. I la Florentina Gratacós? Bella perquè sí. I la Clotilde Salleras? Encantadora.

No trobaríem prou adjectius per parlar de la Assumpció Bastons, de la Elvira Bassagañas, de la Rosita Gibert, de la ..

Caterina Carberol, Maria Quer, Rosa Felip, Maria Butxacas, Rosa Ginjaume, i Matilde Campá convidaven al record de les deeses gregues.

La Maria i la Margarita Costa, tant

E l'altre consell era aquest: que gran vergonya seria nostra que haguéssim perduts «dos senyors» e tanta bona gent...; e així que més valia morir a honor que viure a deshonor.

Muntaner.—Expedició dels catalans a Orient. Cap. XXII.

gentils com les romàntiques de les nits serenes de blau pregon.

La Pepita Trias mostrava la magnificència d'una flor prometedora.

En Malé i la seva colla donaven exhibicions de ball «sui generis», com també els músics que totalment semblaven aixecar una harmonia tardoral «más allá del amor y de la muerte».

La veritat: si no fos pel... si no fos, hi estariem fins que el món finís. Però les criatures! Aquelles criatures que sempre entrebanquen!!!

El fút-bol en broma

BORSA DE COTITZACIÓ

Dientes de oro y malabarismos «Zucré»	102 per cent
Puertas de hierro Santamaria y catapultas humanas	90 » »
Sonrisitas y florituras «Poupée»	98 » »
Nuevas adquisiciones «Agrícolas Sala»	105 » »
Antiguas y consecuentes aprisionadoras «Tlón»	a la par
Ilusiones xuteriles y esprintadas «Cabota»	» »
Lugares acomodaticios y saltos de agua «Vernet les Bains»	95 per cent
Perforaciones y esprintadas nuevo cuño «Gim»	92 » »
Paradas abracadabranes y aterrizages «Brú»	105 » »
Cañonadas esquinadas y morisferas «Quico»	102 » »
Antigüedades y elegancias cinélicas «Carreras»	80 » »
Paverfas y pretensiones «Patricloprimero»	55 » »
Discursos apocalípticos y gratuitos Peiró	80 » »
Zapatos y Borcegues Canyelles	50 » »
Unico superviviente dinámico «Chimo»	65 » »
Tanque y voluntad vilatenimesca Carreras	65 » »
Frigorífica y centros templados izquierdistas	65 » »
Juventud y pretensiones «transportes Baró»	90 » »
Salidas coreogràficas y saltos luminosos «Guti»	95 » »
Máximas autoridades teóricas prácticas «Junel»	a la par
Nueva acomodaticia «Oliveta»	75 per cent
Ex y futuro centro medio incandescente Balg	85 » »
Reapariciones reservistas atléticas «Nurmi»	65 » »
Rápidas i fulminantes entradas Vergés	75 » »
Maravillosas jugadas Niño Prodigio Deusedas II	80 » »
Regularidades y pases rápidos Barneda	65 » »
Driblings cerrados nueva adquisición «Villa Rubla»	85 » »
Jugadas infantiles y rubiales Ex-seminaristas	85 » »

Han desaparegut noves valors. «Indisciplinados y fiestas mayores Patri II» desapareixen descreditant la marca. «Serenidad y elegancia despejista Clará» per anar al mercat del davant. Altre valor—molt estimable per cert—també està a punt de desaparèixer. Desitjaríem que no fos així, perquè entenem que s'han de procurar guardar accions reconegudes, si no hi ha remei però, hem d'ajupir-nos. Ha aparegut una nova valor: «Jugadas infantiles rubiales Ex seminaristas» que han sigut molt ben acceptades.

De les accions velles, han pujat «Ilusiones xuteriles i esprintadas Cabota», però han tornat a baixar. «Puertas de hierro Santamaria i catapultas humanas». Res, una de freda i una de calenta. Aquest pas no arribarem pas a poder pagar mai el vermut a casa l'àvia.

SE VENDE

Automovil «Citroën», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, por el precio de Ptas 2.000.
Razón en esta Imprenta

SE VENDE

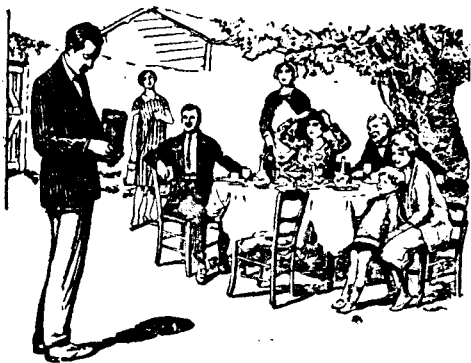
un auto-camioneta en bon estat. Dona-
ran raó en aquesta Imprenta.

**GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO**

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

Tip. IDEAL. Murallá, 4 Figueras

KODAK

La marca universal

Película KODAK para toda clase de asuntos : Pruébela Usted

Papel Velox

Kodak

PARA TODA CLASE
DE CLICHÉS ::

Adquiera Ud. un
"Kodak"

¡ podrá usted conservar los momentos serenos y
bellas de sus queridos hijos en bellas fotos Kodak...
las que algún futuro será su más precioso tesoro.

Con un aparato

Kodak

RECORDARÁ V. SIEMPRE LOS
MOMENTOS FELICES DE SU
VIDA

Droguería Pérez Perxés

LA CASA DEL AFICIONADO

La mejor surtida. En ella hallará Vd. toda clase de Accesorios y Productos KODAK

Trabajos de Laboratorio

Revelado gratuito a los
compradores de artículos
fotográficos en esta casa

Calle Gerona, 9

FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiritas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler